

**Порівняльна таблиця Змін до Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні,
затвердженої постановою Правління Національного банку України від 28.08.2001 № 368**

Положення чинного нормативно-правового акту	Положення проекту з урахуванням коментарів СБ
<p data-bbox="174 169 1003 240">Розділ VI. НОРМАТИВИ КРЕДИТНОГО РИЗИКУ Глава 1. Вимоги щодо обмеження кредитного ризику банків</p> <p data-bbox="103 284 1059 496">1.2. Банки зобов'язані мати ефективну політику та процедури своєчасного виявлення, розрахунку, оцінки, моніторингу, контролю та управління кредитним ризиком, ~~у тому числі за операціями з пов'язаними з банком особами, а також великими ризиками щодо одного контрагента або групи пов'язаних контрагентів, пов'язаних з банком осіб.~~</p> <p data-bbox="103 691 1059 831">Ці політика та процедури мають охоплювати весь цикл кредитування, який включає видачу кредиту, оцінку кредиту, а також здійснення управління кредитним та інвестиційним портфелем.</p>	<p data-bbox="1160 169 1989 240">Розділ VI. НОРМАТИВИ КРЕДИТНОГО РИЗИКУ Глава 1. Вимоги щодо обмеження кредитного ризику банків</p> <p data-bbox="1081 284 2112 424">1.2. Банки зобов'язані мати ефективну політику та процедури для своєчасного виявлення, розрахунку, оцінки, моніторингу, звітування, управління, зниження та контролю за кредитним ризиком, у тому числі за концентраціями кредитного ризику.</p> <p data-bbox="1081 467 2112 647">Концентрації кредитного ризику, у тому числі великі кредитні ризики можуть виникати, зокрема за одним контрагентом або групою пов'язаних контрагентів, пов'язаними з банком особами, галузями економіки, географічними регіонами, видами фінансових інструментів.</p> <p data-bbox="1081 691 2112 791">Політика та процедури мають охоплювати весь цикл кредитування, який включає видачу кредиту, оцінку кредиту, а також здійснення управління кредитним та інвестиційним портфелем.</p> <p data-bbox="1081 834 2112 903">Політика щодо концентрацій кредитного ризику, зокрема має включати:</p> <ul data-bbox="1081 914 2112 1390" style="list-style-type: none"> порогові значення допустимих концентрацій кредитного ризику, що відображають ризик-апетит, профіль ризиків та розмір капіталу банку; порядок регулярного інформування працівників банку, що відповідають за здійснення операцій, про порогові значення допустимих концентрацій кредитного ризику; ознаки визначення груп пов'язаних контрагентів; порядок визначення груп пов'язаних контрагентів, у тому числі періодичність їх актуалізації для забезпечення своєчасного виявлення та визначення концентрацій кредитного ризику; визначення суттєвих концентрацій кредитного ризику та порядок інформування ради банку про них; порядок зниження концентрації кредитного ризику. <p data-bbox="1081 1430 2112 1532">Інформаційна система банку має забезпечувати своєчасне виявлення, визначення, управління та контроль за концентраціями кредитного ризику.</p>

1.3. Банк зобов'язаний забезпечити здійснення належного контролю за операціями з пов'язаними з банком особами.

Банк визначає пов'язаних з банком осіб згідно зі статтею 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність".

1.4. Рішення про надання банком кредиту, позики, гарантії чи поручительства пов'язаним з банком особам (крім банків) у сумі, що перевищує **1 відсоток від регулятивного капіталу банку (фізичній особі) або 3 відсотки від регулятивного капіталу банку (юридичній особі)**, має прийматися ~~нравлінням або~~ радою банку шляхом таємного голосування більшістю у 2/3 голосів за

1.3. **Банки зобов'язані мати порядок здійснення операцій із пов'язаними з банком особами для забезпечення належного виявлення, визначення, моніторингу, звітування, управління та контролю за операціями з пов'язаними з банком особами, для запобігання тому, щоб зацікавлена особа (пов'язана із банком особа, в інтересах якої здійснюється операція, або особа, через яку особа, в інтересах якої здійснюється операція, є пов'язаною з банком) не була залучена до процесу надання коштів та контролю за операцією.**

Банки визначають пов'язаних з банком осіб згідно зі статтею 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність".

Порядок здійснення операцій із пов'язаними з банком особами має включати, зокрема:

процедури ідентифікації, визначення, та оцінки операцій з пов'язаними з банком особами;

попереднє погодження радою банку операцій з пов'язаними з банком особами та списання заборгованості пов'язаних з банком осіб, що перевищують визначені обсяги чи створюють інші ризики;

визначення операцій банку з пов'язаними з банком особами, які підлягають погодженню радою банку;

визначення лімітів на здійснення операцій з пов'язаними з банком особами;

недопущення членів ради банку, що мають конфлікт інтересів, до участі в процесі погодження здійснення або управління операціями з пов'язаними з банком особами;

порядок контролю та моніторингу за операціями з пов'язаними з банком особами;

порядок звітування про операції з пов'язаними особами правління та раді банку, зокрема про відхилення від встановленого порядку, процедур, лімітів, включаючи інформування ради банку, зокрема у випадках, якщо характер операції з контрагентом є новим для банку, затримки платежів з боку пов'язаних з банком осіб.

1.4. Рішення про надання банком кредиту, позики, гарантії чи поручительства пов'язаним з банком особам (крім банків) у сумі, що перевищує **1 відсоток від мінімального розміру регулятивного капіталу банку (Н1), встановленого пунктом 2.2 глави 2 розділу II цієї Інструкції**, має прийматися радою банку шляхом таємного голосування більшістю у 2/3 голосів за присутності щонайменше половини членів

присутності щонайменше половини членів цього органу без участі зацікавленої особи.

...

1.9. Під час розрахунку нормативів кредитного ризику два або більше контрагенти уважаються одним контрагентом (групою пов'язаних контрагентів) і такими, що несуть спільний економічний ризик, за наявності хоча б **однієї з таких умов:**

- а) ~~один контрагент є власником істотної участі іншого (інших);~~
- б) ~~два або більше контрагенти мають хоча б одного спільного власника істотної участі (незалежно від того, чи він є також клієнтом банку);~~

в) контрагенти використовують кредитні кошти для проведення спільної діяльності таким чином, що джерело повернення кредиту є для них спільним. ~~Наприклад: мобілізація позичальниками коштів для придбання будь-якого активу (підприємства або іншого об'єкта власності) або для передавання коштів у кредит/користування інший~~

цього органу без участі зацікавленої особи.

...

1.9. Під час розрахунку нормативів кредитного ризику **Н7 та Н8** два або більше контрагенти уважаються одним контрагентом (групою пов'язаних контрагентів) і такими, що несуть спільний економічний ризик, за наявності хоча б **одного з таких критеріїв:**

- 1) **відносини контролю:**
один з контрагентів здійснює контроль над іншим (іншими) контрагентом (контрагентами);
контрагенти мають спільного контролера;
- 2) **економічна взаємозалежність:** якщо один з контрагентів буде мати фінансові проблеми, зокрема з фінансуванням або виконанням зобов'язань перед банком, то інший(і) контрагент(и), внаслідок цього, також ймовірно буде(уть) мати проблеми з фінансуванням або виконанням зобов'язань перед банком.

Банки зобов'язані забезпечити належну оцінку характеру відносин між контрагентами, їх структури власності, використовуючи критерії, визначені цим пунктом, з метою визначення груп пов'язаних контрагентів.

1.10. Під час визначення груп пов'язаних контрагентів на основі критерію відносин контролю термін "контроль" застосовується в значенні, визначеному Законом України "Про банки і банківську діяльність", нормативно-правовим актом Національного банку щодо порядку реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів.

1.11. Під час визначення груп пов'язаних контрагентів на основі критерію економічної взаємозалежності враховуються, зокрема, такі ознаки:

- 1) контрагенти використовують кредитні кошти для проведення спільної діяльності таким чином, що джерело повернення кредиту є для них спільним;

фізичній чи юридичній особі;

~~г) два або більше контрагенти використовують кредитні кошти, що отримані від банку, для передавання в кредит/користування іншій фізичній чи юридичній особі;~~

~~г) контрагенти використовують кредитні кошти, що отримані від банку, для передавання в кредит/користування іншим контрагентам, яким також надано банком кредити. У цьому разі одним контрагентом вважаються усі контрагенти, що отримали кредити від банку;~~

~~е) контрагенти є асоційованими особами фізичної особи, зазначеної в пунктах 1, 3, 5, 6 частини першої статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність".~~

~~д) контрагенти, та/або учасники, та/або учасники учасників контрагентів є асоційованими компаніями/дочірніми компаніями/асоційованими особами стосовно один одного;~~

2) контрагенти використовують кредитні кошти, що отримані від банку, для передавання **прямо або опосередковано** в кредит/користування іншій фізичній чи юридичній особі **або контрагенту**;

3) контрагент має єдине джерело погашення позики, отриманої від іншого контрагента, та кредиту, отриманого від банку;

4) один контрагент повністю або частково гарантує виконання зобов'язань іншого контрагента (інших контрагентів) перед банком та настання гарантійного випадку може призвести до невиконання цим контрагентом своїх зобов'язань;

5) заставодавцем за зобов'язаннями контрагентів є одна й та ж особа, та/або особи, пов'язані між собою відносинами контролю;

6) джерелом 50% або більше чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) або витрат у собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік одного контрагента є операції з іншим контрагентом та/або з групою юридичних осіб, які пов'язані відносинами контролю з цим контрагентом;

7) 50% або більше дебіторської заборгованості або зобов'язань одного контрагента за останній звітний квартал стосується іншого контрагента та/або групи юридичних осіб, які пов'язані відносинами

контролю з цим контрагентом;

8) два чи більше контрагенти залежать від одного джерела фінансування (крім банку), яке не може бути легко замінене;

9) контрагенти, які мають однакову клієнтську базу, що складається з невеликої кількості клієнтів;

10) контрагенти мають спільну або дуже близькі адреси (фізичні або віртуальні), фактичні місцезнаходження, нефізичне розміщення (наприклад інтернет-сайт), спільну бренд-платформу;

11) контрагенти мають спільні операційні структурні елементи зокрема ІТ системи, бухгалтерський облік;

12) контрагенти мають договірні відносини між собою, що передбачають право одного чи декількох контрагентів на відмову від узятих на себе зобов'язань, окрім передбаченого права на відмову у форс-мажорних обставинах;

13) сума оборотів за дебетом чи кредитом поточних рахунків одного контрагента, відкритих у банку, за операціями з іншим контрагентом за квартал перевищує 50 % загальної суми оборотів за дебетом чи кредитом поточних рахунків відповідно за цей квартал.

Наведені в цьому пункті ознаки для визначення груп пов'язаних контрагентів на основі критерію економічної взаємозалежності є мінімальними.

Банки повинні використовувати й інші ознаки на основі накопиченого досвіду та професійного судження, які можуть свідчити про наявність економічної взаємозалежності між окремими контрагентами.

1.12. Банки зобов'язані визначати групу пов'язаних контрагентів на основі критерію економічної взаємозалежності, якщо загальний обсяг кредитного ризику щодо контрагента (групи пов'язаних контрагентів) становить два і більше відсотки регулятивного капіталу банку.

1.13. Два або більше контрагенти - фізичні особи вважаються

групою пов'язаних контрагентів, якщо:

- 1) один контрагент є поручителем/заставадавцем за зобов'язаннями іншого (інших) контрагента (контрагентів);
- 2) заставадавцем за зобов'язаннями контрагентів є одна й та ж особа, або особи, пов'язані між собою відносинами контролю;
- 3) контрагенти є асоційованими особами у значенні статті 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

1.14. Суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка в статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів, (далі - суб'єкт господарювання державного сектору економіки) не є групою пов'язаних контрагентів.

Юридичні особи, які контролюються суб'єктом господарювання державного сектору економіки, не є групою пов'язаних контрагентів, якщо ці контрагенти не пов'язані між собою виробничими зв'язками та зміни у фінансово-господарській діяльності одного контрагента не можуть вплинути на фінансовий стан (господарську діяльність) іншого.

1.15. Підставою для визначення/не визначення групи пов'язаних контрагентів має бути задокументоване обґрунтоване рішення управлінського персоналу/колегіального органу банку щодо наявності/відсутності критеріїв для визначення групи пов'язаних контрагентів, яке приймається під час визнання активу та актуалізується за результатами періодичного (принаймні щомісячного) моніторингу контрагентів до дати припинення визнання активу.

1.16. Національний банк при здійсненні банківського нагляду має право визначати групу пов'язаних контрагентів з урахуванням критеріїв, визначених цією главою.

1.17. З метою зменшення банківських ризиків Національний банк установлює нормативи кредитного ризику, недотримання яких може призвести до фінансових труднощів у діяльності банку.

~~1.10. Контрагенти, у яких держава в особі КМУ або уповноважених ним органів є власником істотної участі, не є такими, що разом володіють акціями (наями/частками) банку або іншої юридичної особи, якщо ці контрагенти не пов'язані між собою виробничими зв'язками та зміни у фінансово-господарській діяльності одного контрагента не можуть вплинути на фінансовий стан (господарську діяльність) іншого.~~

~~Контрагенти, у яких держава в особі КМУ або уповноважених ним органів є власником 25 і більше відсотків статутного капіталу та які є власниками істотної участі іншого контрагента, не вважатимуться одним контрагентом.~~

1.11. З метою зменшення банківських ризиків Національний банк установлює нормативи кредитного ризику, недотримання яких може призвести до фінансових труднощів у діяльності банку.

Глава 2. Норматив максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7)

2.5. Банк під час розрахунку нормативу максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7) має право зменшувати загальний обсяг кредитного ризику на суму забезпечення (але не більше ніж сума за окремою операцією, яка включається до розрахунку цього нормативу) у вигляді:

а) безумовного зобов'язання за умови, що це зобов'язання було надане безпосередньо на користь банку:

урядами або центральними банками держав, що належать до категорії А ⁶;

або Міжнародним банком реконструкції та розвитку, чи Європейським банком реконструкції та розвитку, чи Міжнародною фінансовою корпорацією;

або першокласними банками, що мають опублікований кредитний рейтинг не нижче інвестиційного класу ⁷, - за зобов'язаннями контрагентів із строком виконання один рік і менше.

⁶ Країни, що мають офіційну рейтингову оцінку не нижче категорії А, підтверджену в бюлетені однієї з провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standard&Poor's, Moody's).

⁷ Інвестиційний клас – кредитний рейтинг банку, підтверджений у бюлетені однієї з провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standard & Poor's, Moody's), який свідчить про низьку ймовірність невиконання зобов'язань.

У разі дотримання зазначених вимог банк повинен мати такі документи:

оригінал безумовного зобов'язання, що поданий особами, які зазначені в підпункті "а" пункту 2.5 цієї глави. Цей документ має бути нотаріально засвідчений за місцем його видачі (крім акредитивів "стендбай"), перекладений на українську мову та легалізований в консульській установі України, якщо міжнародними договорами, у яких бере участь Україна, не передбачено інше.

Глава 2. Норматив максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7)

2.5. Банк під час розрахунку нормативу максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7) має право зменшувати загальний обсяг кредитного ризику на суму забезпечення (але не більше ніж сума за окремою операцією, яка включається до розрахунку цього нормативу) у вигляді:

а) безумовного зобов'язання за умови, що це зобов'язання було надане безпосередньо на користь банку:

урядами або центральними банками держав, що належать до категорії А ⁶;

або Міжнародним банком реконструкції та розвитку, чи Європейським банком реконструкції та розвитку, чи Міжнародною фінансовою корпорацією;

або першокласними банками, що мають опублікований кредитний рейтинг не нижче інвестиційного класу ⁷, - за зобов'язаннями контрагентів із строком виконання один рік і менше.

⁶ Країни, що мають офіційну рейтингову оцінку не нижче категорії А, підтверджену в бюлетені однієї з провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standard&Poor's, Moody's).

⁷ Інвестиційний клас – кредитний рейтинг банку, підтверджений у бюлетені однієї з провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standard & Poor's, Moody's), який свідчить про низьку ймовірність невиконання зобов'язань.

У разі дотримання зазначених вимог банк повинен мати такі документи:

оригінал безумовного зобов'язання, що поданий особами, які зазначені в підпункті "а" пункту 2.5 цієї глави. Цей документ має бути нотаріально засвідчений за місцем його видачі (крім акредитивів "стендбай"), перекладений на українську мову та легалізований в консульській установі України, якщо міжнародними договорами, у яких бере участь Україна, не передбачено інше. Зазначений документ може

Зазначений документ може бути також засвідчений в посольстві відповідної держави в Україні та легалізований в Міністерстві закордонних справ України. Переклад зобов'язання у вигляді електронного документа (акредитиви "стендбай") має засвідчуватися нотаріально або банком-заявником, крім того Національний банк у будь-який час може перевірити оригінал зобов'язання. До безумовних зобов'язань належать безумовні гарантії погашення заборгованості позичальника перед банком, уключаючи гарантії на першу вимогу, безвідкличні резервні акредитиви, що виконують функції фінансової гарантії. Безумовне зобов'язання має відповідати нормам міжнародного інституційного (приватного) права щодо зобов'язань такого типу, а саме: Уніфікованим правилам та звичаям для документарних акредитивів Міжнародної торгової палати, Уніфікованим правилам по договірних гарантіях Міжнародної торгової палати, Уніфікованим правилам Міжнародної торгової палати стосовно гарантій на першу вимогу та іншим міжнародно-правовим актам (у тому числі держави походження гаранта) з питань переказу грошей відповідно до статті 2 Закону України "Про платіжні системи та переказ коштів в Україні";

підтвердження офіційного рейтингу гаранта відповідно до останніх видань бюлетенів провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standart & Poor's, Moody's тощо);

інші документи, що відповідають вимогам банківського законодавства відповідної країни, які за формою, змістом і засобами реалізації забезпечують виконання гарантом безумовних зобов'язань (за наявності);

б) грошового покриття у вигляді застави ощадних/депозитних сертифікатів, що випущені банком-кредитором, або майнових прав на грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що розміщені на вкладному (депозитному) рахунку в банку-кредиторі.

Таке грошове покриття має бути надано у валюті, що відповідає валюті кредитної операції / вкладень в боргові цінні папери або іншій вільно конвертованій валюті 1-ї групи Класифікатора

бути також засвідчений в посольстві відповідної держави в Україні та легалізований в Міністерстві закордонних справ України. Переклад зобов'язання у вигляді електронного документа (акредитиви "стендбай") має засвідчуватися нотаріально або банком-заявником, крім того Національний банк у будь-який час може перевірити оригінал зобов'язання. До безумовних зобов'язань належать безумовні гарантії погашення заборгованості позичальника перед банком, уключаючи гарантії на першу вимогу, безвідкличні резервні акредитиви, що виконують функції фінансової гарантії. Безумовне зобов'язання має відповідати нормам міжнародного інституційного (приватного) права щодо зобов'язань такого типу, а саме: Уніфікованим правилам та звичаям для документарних акредитивів Міжнародної торгової палати, Уніфікованим правилам по договірних гарантіях Міжнародної торгової палати, Уніфікованим правилам Міжнародної торгової палати стосовно гарантій на першу вимогу та іншим міжнародно-правовим актам (у тому числі держави походження гаранта) з питань переказу грошей відповідно до статті 2 Закону України "Про платіжні системи та переказ коштів в Україні";

підтвердження офіційного рейтингу гаранта відповідно до останніх видань бюлетенів провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standart & Poor's, Moody's тощо);

інші документи, що відповідають вимогам банківського законодавства відповідної країни, які за формою, змістом і засобами реалізації забезпечують виконання гарантом безумовних зобов'язань (за наявності);

б) грошового покриття у вигляді застави ощадних/депозитних сертифікатів, що випущені банком-кредитором, або майнових прав на грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що розміщені на вкладному (депозитному), **або поточному** рахунку в банку-кредиторі, **або майнових прав на грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що надані банку-кредитору за кредитним договором, за умови обтяження у Державному реєстрі обтяжень рухомого майна, блокування коштів в сумі, що є забезпеченням та щоденного контролю за залишком коштів на рахунку.**

Таке грошове покриття має бути надано у валюті, що відповідає валюті кредитної операції / вкладень в боргові цінні папери або іншій вільно конвертованій валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та

іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 04 лютого 1998 року N 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України 19 квітня 2016 року N 269).

Договір про заставу майнових прав на грошові кошти (або договір про заставу ощадних/депозитних сертифікатів, що випущені банком-кредитором), який укладений з контрагентом / майновим поручителем, має передбачати умови щодо передавання цих коштів в управління банку на весь строк дії кредитного договору або розміщення боргових цінних паперів (без права дострокового вилучення) та право банку стягувати кошти з їх рахунків на погашення цього боргу в разі невиконання контрагентом / майновим поручителем зобов'язань перед банком.

банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 04 лютого 1998 року N 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України 19 квітня 2016 року N 269).

Договір про заставу майнових прав на грошові кошти (або договір про заставу ощадних/депозитних сертифікатів, що випущені банком-кредитором), який укладений з контрагентом / майновим поручителем, має передбачати умови щодо передавання цих коштів в управління банку на весь строк дії кредитного договору або розміщення боргових цінних паперів (без права дострокового вилучення) та право банку стягувати кошти з їх рахунків на погашення цього боргу в разі невиконання контрагентом / майновим поручителем зобов'язань перед банком.

Договір про заставу майнових прав на грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що надані банку-кредитору за кредитним договором, має передбачати такі умови:

строк дії договору про заставу не менше строку дії вимоги банку (строку дії активу), що забезпечується такою заставою;

право банку-кредитора не виконувати зобов'язання за кредитним договором, майнові права на грошові кошти за яким передані в заставу, до часу повного погашення боргу за активом, що забезпечується такою заставою;

реалізація майнових прав на грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що надані банку-кредитору за кредитним договором, з метою погашення боргу за активом шляхом припинення зобов'язань банку-кредитора за таким кредитним договором у разі невиконання боржником за активом, що забезпечений такою заставою, зобов'язань перед банком.

Договір про заставу майнових прав на грошові кошти (або договір про заставу ощадних/депозитних сертифікатів, що випущені банком-кредитором) має передбачати заборону заміни предмету застави, якщо допущено прострочку погашення боргу за базовим активом.

Банк має право зменшувати загальний обсяг кредитного ризику на суму забезпечення у вигляді застави ощадних/депозитних сертифікатів, що випущені банком-кредитором, або майнових прав на

	<p>грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що розміщені на вкладному (депозитному), або поточному рахунку в банку-кредиторі, або майнових прав на грошові кошти контрагента / майнового поручителя, що залучені банком-кредитором за кредитним договором, за умови, що сума боргу та/або строк користування активом, забезпеченим такою заставою, не збільшуються після укладення договору про заставу.</p>
<p>Глава 4. Норматив максимального розміру кредитного ризику за операціями з пов'язаними з банком особами (Н9)</p> <p>5. Банк під час розрахунку нормативу Н9 має право зменшувати загальний обсяг кредитного ризику на суму забезпечення (але не більше ніж сума за окремою операцією, яка включається до розрахунку цього нормативу) у вигляді:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) безумовного зобов'язання за умови, що це зобов'язання було надане безпосередньо на користь банку Міжнародним банком реконструкції та розвитку чи Європейським банком реконструкції та розвитку, чи Міжнародною фінансовою корпорацією; 2) грошового покриття у вигляді застави майнових прав на грошові кошти пов'язаної з банком особи / майнового поручителя, що розміщені на вкладному (депозитному) рахунку в банку-кредиторі. <p>Грошове покриття має бути надано у валюті, що відповідає валюті кредитної операції або іншій вільно конвертованій валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 04 лютого 1998 року N 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України 19 квітня 2016 року N 269).</p> <p>Договір про заставу майнових прав на грошові кошти, укладений з пов'язаною з банком особою / майновим поручителем, має передбачати умови щодо передавання цих коштів в управління банку на весь строк дії кредитного договору (без права дострокового вилучення) та право банку стягувати кошти з їх рахунків на погашення цього боргу в разі невиконання пов'язаною з банком особою / майновим поручителем зобов'язань перед банком.</p>	<p>Глава 4. Норматив максимального розміру кредитного ризику за операціями з пов'язаними з банком особами (Н9)</p> <p>5. Банк під час розрахунку нормативу Н9 має право зменшувати загальний обсяг кредитного ризику на суму забезпечення (але не більше ніж сума за окремою операцією, яка включається до розрахунку цього нормативу) у вигляді:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) безумовного зобов'язання за умови, що це зобов'язання було надане безпосередньо на користь банку Міжнародним банком реконструкції та розвитку чи Європейським банком реконструкції та розвитку, чи Міжнародною фінансовою корпорацією; 2) грошового покриття у вигляді застави майнових прав на грошові кошти пов'язаної з банком особи / майнового поручителя, що розміщені на вкладному (депозитному) рахунку в банку-кредиторі. <p>Грошове покриття має бути надано у валюті, що відповідає валюті кредитної операції або іншій вільно конвертованій валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 04 лютого 1998 року N 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України 19 квітня 2016 року N 269).</p> <p>Договір про заставу майнових прав на грошові кошти, укладений з пов'язаною з банком особою / майновим поручителем, має передбачати умови щодо передавання цих коштів в управління банку на весь строк дії кредитного договору (без права дострокового вилучення), ~~та~~ право банку стягувати кошти з їх рахунків на погашення цього боргу в разі невиконання пов'язаною з банком особою / майновим поручителем зобов'язань перед банком, заборону заміни предмету застави, якщо</p>

допущено прострочку погашення боргу за базовим активом.

Банк має право зменшувати загальний обсяг кредитного ризику на суму забезпечення у вигляді застави майнових прав на грошові кошти пов'язаної з банком особи / майнового поручителя, що розміщені на вкладному (депозитному) рахунку в банку-кредиторі за умови, що сума боргу та/або строк користування активом, забезпеченим такою заставою, не збільшуються після укладення договору про заставу.

Розмір процентної ставки за депозитним договором, майнові права за яким передано банку для забезпечення боргу, не може перевищувати розміру процентної ставки за відповідним кредитним договором, укладеним з пов'язаною з банком особою.

Розмір процентної ставки за депозитним договором, майнові права за яким передано банку для забезпечення боргу, не може перевищувати розміру процентної ставки за відповідним кредитним договором, укладеним з пов'язаною з банком особою.